

лечь, останала въ кѣшлитѣ надъ града, дѣто до 14 Ян. прекарвали на голата земя, гладни, жадни, голи и боси. Кръшила прѣте отъ плета, отпредъ се грѣяли по малко а отзадъ лѣдница. Вода нѣмало, та въ едно гърне сиѣгъ топили на огъня и пили. Презъ день, презъ два замивавали по нѣкои хора отъ тамо, давали имъ по едно парче хлѣбъ и съ него прекарвали. Майката го давала като нафора на всички по залькъ.

Града останжлъ съвършено пустъ. Нѣкой по рѣшителни мжже, често пѣти дохождали да видятъ въ какво е положение и хлѣбъ да дирятъ.

Слѣдъ 10—15 дена нѣкои почнали да се прибиратъ въ града и прѣдпазливо да живѣятъ.

На 22-й дошли 12 д. казаци, обиколили изъ града, намѣрили въ среднята джамия четирма турци, искарали ги при църковната градина гдѣто имало тогава голѣми върби, вързали ги и ги застрѣляли.

На 23-й изъ Карнабатъ потеглили 20 д. казаци, а въ сжщото врѣме цигани нападнали селото Пирне, почнали да грабатъ, много моми и жени които попадихли въ рѣцѣ били обезчестени а нѣкои избѣгнжли въ ближията горица, и като минавали казацитъ, селянитѣ се впустижли къмъ тѣхъ, явили имъ и тѣ се отбили въ селото, нѣ само пострадалитъ пискали и плакали а циганитѣ избѣгали. Обаче казацитъ ги застигнали и 10 д. отъ тѣхъ избили.

Великій Князь Михаилъ Николаевичъ.

На 24-й по обѣдъ пристигнала въ града до 400 д. конница и пѣхота, посрѣщната отъ голи и боси хора и установена по голитѣ и праздни къщи въ града.

На 25-й прѣснатитѣ тукъ-тамъ граждани се прибрали

Стояна Желчова която умрѣла на 31-й Дек. и не било възможно при такова смущение да се погрѣбе, на 25-й Ян. била намѣрена съвършено гола.

На 9-й Февр. се завърнали и онѣзи които били замивали за Цариградъ.